

Efter næringslovsforslaget bortfalder adskillelsen mellem handels-, håndværks- og industrinæringsbreve, således at der fremtidig udstedes et næringsbrev fælles for handlende, håndværkere og industridrivende, jfr. forslagens §§ 1 og 5. Et sådant næringsbrev giver indehaveren adgang til at drive handel, håndværk og industri af enhver art, jfr. § 10.

Efter gennemførelse af næringslovsforslaget vil det ikke længere være muligt at fastlægge området for lovgivningen om handel med brugte genstande ved en henvisning til næringslovens regler.

Det foreslås herefter, at afgrænsningen foretages således, at loven kommer til at omfatte selvstændig næringsvirksomhed ved handel med eller køb af brugte genstande, der ikke sker som et sædvanligt led i en handelsvirksomhed med nye genstande, eller i en håndværks- eller industrivirksomhed.

Ved formuleringen „handel med eller køb af brugte genstande“ er det præciseret, at også erhvervsmæssigt køb af brugte genstande, som ikke videresælges, men forarbejdes håndværksmæssigt eller industrielt, er omfattet af loven.

Det følger af formuleringen af § 1, stk. 1, at en handelsvirksomhed, der afsætter nye genstande, uden bevilling vil kunne drive handel med brugte genstande, f. eks. genstande, der er taget i bytte ved salg af nye genstande, såfremt dette er sædvanligt inden for den pågældende branche, og under forudsætning af, at omfanget af denne handel ikke under hensyn til virksomhedens afsætning af nye varer går ud over, hvad der er sædvanligt inden for branchen.

På tilsvarende måde vil håndværks- eller industrivirksomheder kunne drive handel med eller købe brugte genstande uden bevilling i det omfang, det inden for vedkommende brancher er sædvanligt, at dette sker som led i virksomhed af den pågældende art.

Efter den foreslåede afgrænsning vil loven i alt væsentligt få et område, der svarer til den gældende lovs.

Efter § 13 i denne lov må handel med lånesedler kun drives af personer, der har bevilling til handel med brugte genstande. Denne regel er i lovens motiver begrundet med, „at der af bondefangere o. lign. drives en udstrakt handel med lånesedler“. Der synes ikke nu at være tilstrækkelig grund til at opretholde bestemmelsen, og den er ikke medtaget i det foreliggende lovforslag.

Efter stk. 2, nr. 1, skal handel med eller køb af brugte registreringspligtige motorkøretøjer, som er omfattet af den gældende lov, falde uden for forslagens regler; registreringssystemet må antages på fornøden måde at forebygge omsætning af stjalne

motorkøretøjer. Efter formuleringen „eller køb af“ falder også opkøb af brugte motorkøretøjer med henblik på ophugning uden for lovens område.

I overensstemmelse med den gældende lov foreslås det endvidere i stk. 2, nr. 2, at gøre undtagelse for brugte bøger. Det er i praksis antaget, at handel med frimærker må sidestilles med salg af bøger, og dette foreslås anført udtrykkeligt i lovteksten.

I stk. 2, nr. 3, foreslås, at loven ikke skal omfatte opkøbsvirksomhed uden fast forretningssted („opkøb ved omvandring“, jfr. næringslovens § 45), når de købte genstande udelukkende afhændes til næringsdrivende til videresalg eller forarbejdning. Bestemmelsen afviger ikke væsentligt fra den gældende ordning, hvorefter det er antaget, at personer kan opkøbe brugte genstande „ved omvandring“, når genstandene ikke sælges fra fast forretningssted, men f. eks. til én eller flere faste aftagere. Ved valget af det foreslåede kriterium „... afhændes til næringsdrivende...“, er der lagt vægt på, at den fornødne kontrol må antages at kunne udøves over for de næringsdrivende, hvortil afhændelse sker, og som typisk vil være omfattet af loven eller dog dennes kap. 3, jfr. herved § 1, stk. 4.

B. Pantelånevirkksomhed (stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 4).

Efter loven af 1921 betragtes som pantelåner „enhver, der gør forretning af at udlåne summer under 200 kr. mod håndfået pant, hertil henregnet lotterisedler, eller af at være mellemmand ved afslutning af sådanne lån“.

Under hensyn til prisudviklingen siden lovens gennemførelse må denne beløbsgrænse nu anses for forældet.

Fremfor at foreslå en højere beløbsgrænse har man ved udarbejdelsen af lovforslaget foretrukket at lade beløbsgrænsen helt udgå, men til gengæld, jfr. stk. 2, nr. 4, at undtage dels bankers og sparekassers udlånsvirksomhed, dels ydelse og formidling af lån mod håndpant i værdipapirer, hvorved også vekselerers virksomhed vil falde uden for loven. Under værdipapirer falder også f. eks. ejerpantebreve, livsforsikringspolicer og præmieobligationer (men ikke lotterisedler, jfr. stk. 1, nr. 2).

I overensstemmelse med den gældende lov foreslås det, at den udlånsvirksomhed, der drives af Det kgl. Assistenshus, undtages fra lovens regler.

Til stk. 3.

Ved administrationen af den gældende lov er det antaget, at virksomhed, der er omfattet af loven, ikke er undergivet næringslovens regler.